

МАКЕДОНИЯ

Листъ за Политикъ и Книжевностъ.

МАКЕДОНИИ ще излезе единъ седмичникъ, въ Сръбъ и въ Сѣббо-
тѣ. — Цѣна предплатена за годиш-
на два листа седмъ били меджидиѣ,
за единъ-тъ само, кой да е, четири
били меджидиѣ. А за шестъ месеца,
два-та листа 4 били меджидиѣ, а е-
динъ 2 1/2, както въ Цариградъ тукъ
тъй и на всякъдѣ повина. — Единъ листъ
има 60 пари.

Писма не освободени отъ пощенскъ пла-
тъ и изрѣчания за вѣстникъ не сдружени
съ предплатитъ не се приематъ.

ОТЪ РЕДАКЦИИТЪ

Убѣдително умоляваме почита-
емитъ си настоятели и частно
всякого отъ спомоществователитъ
си да побързатъ да ни внесатъ
щото има да внесатъ още отъ
стойноститъ на тѣхъ годишнитъ
спомоществованія за „Македония“
защото-то ся намѣрваме въ голѣмо
затрудненіе, едно поради двойнитъ
разноски що имамъ днесъ за из-
даваніето на листътъ, а друго по-
ради лишеніе то ни отъ онѣзи у-
лесненія конто имамъ дани и по-
лани. — Тѣй сѣщо молямы и онѣ-
зи книгопродавцы конто има да ни
дѣжатъ по нѣщо или отъ печата-
ніе или отъ книги наши що сѣ-
зели, да ни улеснятъ нѣкакъ
на този часъ; защото право да си
кажемъ, листътъ ни прѣкарва единъ
крѣзъ, и не е чудно да не испати
онова което нацѣтъ колата кога
останатъ безъ катранъ.

В. Благородна Господина Х. Маріе-
та изъ Т. Назарджикъ свируга на Г.
Хомцианъ Доктора отъ Видинскій а-
лай Драгонскій таборъ у Силистрѣ,
подарява едно годишно теченіе отъ
Македония за Женското Друже-
ство въ Т. Назарджикъ.

Българскитъ ученици въ Одесса подаря-
ватъ единъ седмиченъ листъ отъ годиш-
но теченіе на Македония за училището въ
Лавадарцы.

Негова Милостъ Г-нъ А. Добревичъ ку-
пи 350 экземпляра отъ последното изда-
ніе на Императорскій Ферманъ за рѣшеніе
то на Българскій Въпросъ и ги распръща въ
даръ по българскитъ селенія въ Македония.

БЛАГОДАРИТЕЛНИ ПРОСВА-
Българското Читалище въ Цариградъ из-
разява лѣва благодарностъ къмъ следующи-
тъ родолюбивы лица и заведенія за добро-
волнитъ имъ дохучлененія подароци.

На Българското Читалище въ Прилепъ за по-
дарока му отъ 5 лири турскы, и единъ
чубаръ обикъ, Българскѣ древности.

На Г-на Т. Руссевича въ Прилепъ за по-
дарока му отъ двѣ сребърны пилаци.

На Н. Милостъ Г. П. Теодоровича изъ
Панагюрище за подарока му отъ двѣ А. п.

На Н. Милостъ Г. Р. Живизовъ за подарока
му отъ единъ ис. двадесетъ франга.

Цисарствъ П. Т. Атанасовичъ.

Душничко Читалище ВОРА

Благодаря съ голѣмъ признателностъ за
щедритъ подароци на родолюбивитъ господа:
Г. Иванчо Х. Горевъ отъ Самоковъ, кой-
то благоволи да подари на Читалището ни
четири били меджидиѣ.

Г. Иванчо Савовъ отъ Панагюрище, кой-
то благоволи да подари единъ наполеонъ.

Г. Иванчо Х. Сръбъри, отъ Самоковъ за
подарока му 60 гроша.

Г. Христо Иванчевъ, докмеджъ, за пода-
рока му 20 гроша.

Подпрѣдс. Д. Я. Бисеровъ.

Одринското Училищно Настоятелство,
на Бал. училище въ Каика благодаря на Г.
Иванчо К. Янболовъ за едно годишно те-
ченіе отъ вѣстникъ Басжирѣ. Още и на Г.
Ника Т. Кочева за 20 екз. Словосочиненіе.

Настоятелството на Нирдопското
Училище благодаря на Н. Родолюбие Г-на
Т. Х. Пеева уч. въ Кюстендилъ за подаро-
ка му едно цѣло тѣло карти. То благо-
воли тѣй сѣщо на Г. Георги П. Герова за
подарока му отъ него „Карта на Европейскѣ
Турциѣ.“

Габаревското Училищно Настоятелство
сърдечно благодаря на родолюбивитъ си съоте-
чественици Г. Г. Джаняновъ, Т. Мирчеозу и Мир-
ча Петровъ за подароцитъ нѣтъ първы, едно
годишно теченіе отъ В. Македония, вторый,
едно отъ В. Право и третий 132 экземпляра
на нѣтъ конто стойностъ възлиза

Цариградъ 7-й Юлій 1870.

Българскій народъ притежава отъ нѣ-
колко вѣтъ единъ Ферманъ, подаденъ
нему отъ Правителството слѣдъ мно-
гогодишно бавеніе. Тойзи Ферманъ, кра-
тъкъ по формѣ си, при всѣхъ тѣхъ
объема драгоцѣнны правдини за придо-
бываніето на конто Българскій народъ
бѣше отворилъ борбѣ дѣлѣ и непримѣ-
римъ срѣщу уяорны и корыстолюбивы
противници. Ферманътъ отвара новъ е-
похъ за Българскій народъ, и тойзи на-
родъ, прѣнебръженъ и изоставенъ почти
отъ всѣхъ, паметри сѣ имѣе на ново по-
ложение въ Огананскѣ Имперіѣ, вѣтръ
въ който той търси справедливъ, и по-
ради множеството си и поради значите-
лностъ си, възможный напредѣкъ.

Въ Фермана сѣ припознава званіе
Българска Черква Самостоятелна, нѣщо
което, сѣмо по себе си, е дѣло отъ го-
лѣмъ важностъ. Той свѣтъ чловѣческій,
водятъ въобщѣ разумъ, идеи, просвѣ-
щеніе. Вѣрата, възгъ отъ тайственого
си и свѣрхестественно облекло, което
е тя всегда носила, възна по чловѣче-
скимъ образомъ въ онакъ невидимъ но
пространъ по цѣлый мѣръ область. Дѣто
са срѣщатъ и се стѣкнѣватъ разны п-
денъ, на конто вѣнчѣнето е необходимо вър-
ху сѣдѣтъ и на чловѣчеството въобщѣ,
и на народитъ по частъ. Подъ таѣхъ точ-
къ зрѣнія, религіознитъ постановленія вы-
паци сѣ играли роль голѣмъ въ обще-
ствено. Но за насъ Българитъ особено,
достоѣбѣлжителното е, чи поведаниѣтъ
Черква, придобива ѣхъ народъ, който сѣ
казва народъ Българскій, въ имѣто на
когого и ще говорѣтъ за напредѣ въ
Турско и ще дѣйствуватъ по принадле-
жно доброжелателнитъ неговы водители.
Разумѣва се въ прочетъ, че достоѣни-
таелитъ му Священноначальны, родолю-
бы и иначе и всегда усердны желатели на
всяко народно добро, задѣлжени обаче
ще бѣжатъ, по чистовѣропослѣдны въ-
просы да говорѣтъ, все истинна за на-
рода, ко въ имѣто на свѣты и высокы
начала, въ имѣто на пензѣннемото ос-
новно ученіе на Православнѣтъ Черквѣ,
въ имѣто на добритъ преданія на баци-
нѣтъ ни вѣрѣ. Това е свѣта и строга тѣ-
хна длѣжностъ, защото Българскій на-
родъ, въ многогодишнѣтъ си борбѣ и при-
токозъ многообразны и многобройны прѣ-
пѣствіѣ, при токозъ блистателны прѣле-
сти, показа волякъ непоколебимъ да си
движи и да върви, во вынагы въ грани-
цѣтъ на таѣхъ вѣрѣ, който го е цѣли въ-
кове подкрѣпѣвала въ ослабленіето му,
утѣшавала въ врѣжена злочесты, и обя-
дежавала въ желанія непорочны, таѣхъ
вѣрѣ, който той исповѣдва, ето вчера
още се испѣлнѣхъ тѣмъ десѣтъ вѣкове.

Но нека не сѣ лѣжимъ съ голы душы.
Нека бѣдемъ бодры и проинципелны, а-
ко искрено желаемъ да прѣоборѣимъ
правдини на бѣлѣ книгѣ — на правдини
дѣйствителны, животворны, одушевляющы
всенародный нѣмъ животъ. Всеобщата И-
сторія брой многочисленны боеве и за-
воеванія. И днесъ дѣже, да ли уже по
брѣговетъ на старѣтъ рѣкъ Райнъ и по
Балтійското Море не гърмятъ пушкы и то-
пове, и да ли уже не падагъ като клѣ-
совѣ крѣтѣхъ, храбры юнацы подъ градѣ-
тъ на смѣртоносны ядра. Но конто по-
бѣды и завоеванія сѣ имѣли за слѣдствіе
само смѣртѣтъ на хыляды чловѣцы безъ
никакъ дѣйствителнѣтъ ползѣ за бѣдно
чловѣчество! Побѣды и завоеванія сѣ
тоже и правдини-тъ конто придобыватъ
народитъ. Но главно е да знаѣтъ че-

улучшатъ чрѣзъ тѣхъ сѣстоѣніето си.

Въ всякъ правдинѣ, въ всякъ законѣ
има душа, има животъ, има дѣйствіе, и
това дѣйствіе произвежда дѣла очевидны,
осязаемы. Въ противѣтъ случай правди-
ната е слово мъртво, а лежачій законъ
пада вече въ неупотребленіе. Поле про-
срано, и плодотворно да бѣде, ако сѣ
изостави, не принаслѣтъ никакъвъ плодъ. Из-
воръ изобилѣтъ става негли изливѣтъ,
ако водата му не утоли жаждѣтъ на а-
чущитъ, или не сѣ улозотворѣва за
другъ цѣль. Книгы златоподѣвѣрѣны, и
добрѣ наредѣны въ хубавѣ библиотекѣ
сѣ едно изливѣтъ украшеніе, ако нѣма
никой да ги разтвори за да види какво
умѣстѣно богатство сѣ приготвилъ дру-
гы за него. Капиталъ, затворѣтъ добръ
въ масовѣтъ закопанъ съ гърне подъ
стѣны, не произвежда нищо, или, по-до-
брѣ, принаслѣтъ бѣдность и сиромашіѣ. Дре-
хы, ако цѣтъ бы и отъ най-новѣтъ мо-
дѣ, нито покрыватъ нито кычатъ, ако ги
държи чловѣкъ непожѣтитъ въ дола-
пѣтъ. Тѣй сѣ и правдинѣтъ, били тѣ по-
литическы или духовны, ставатъ съвѣтъ
безполезны, кога не сѣ упражняватъ, ко-
га не принаслѣтъ никакъвъ дѣйствителнѣтъ
плодъ, и ако бы народитъ конто ги при-
добыватъ не умѣятъ да проникнатъ
въ духѣтъ имъ, да истегатъ изъ тѣхъ
всѣтъ възможны по законѣностѣтъ слѣд-
ствіѣ, да ги защищаватъ изобщо словомъ
и дѣломъ, а, въ нуждѣ, да знаѣтъ да
принесѣтъ сами себе си и жертвѣ за
тѣхъ правдини.

Молимъ завчасъ малодушнитъ да сѣ
не растреперѣтъ отъ последного ни из-
раженіе. Защото тамъ дѣто законѣтъ сѣ
почитатъ, особенно кога тѣ отговарѣтъ
на общитъ стремленія въ единъ дѣржавѣ,
тамъ дѣто народитъ знаѣтъ да сѣ борѣтъ
законно за придобывѣтъ си правдини, тамъ
никой не сѣмѣ да посегне до правата на
другого. „Кога небоето гърми, (казва ед-
на матерска пословица), тогѣзъ жебѣтъ
трѣба да жѣлѣжѣтъ.“ Кога силный гласъ на
единъ народъ сѣ вдига единодушно за
правдини припознавъ, тогѣзъ сѣмо страх-
литъ сѣ назира въ утѣшеніе, всѣкой
другъ почерпѣва новы силы въ животното
чувство, което има за правдѣтъ.

Въ всякой дѣржавѣ, слѣдователно,
и въ наше Турско, дѣто сѣмо останѣли
тѣй пѣзидѣ, никой не бы можѣлъ да каже
че общество нѣмѣтъ постановленія сѣ дости-
гнѣли до свѣршенство. При всѣхъ тѣхъ,
кожко много бы спечѣлѣлъ Българскій на-
родъ, ако, въ желаніе всегда за по-до-
брито, бы умѣлъ той да сѣ ползува дѣй-
ствително отъ сѣществующитъ днесъ за
днесъ постановленія и законы! Но за
това трѣба тѣхъ постановленія да сѣ про-
умѣятъ добръ, и съобразно съ обстоя-
телствата, да сѣ прилагатъ имѣро въ об-
ществѣнитъ ежедневнѣтъ животѣ. Ето
защо, слѣдъ придобываніе на правдини,
сѣ сѣставляватъ общы уставы и сѣ из-
даватъ частно другы удобны распорѣж-
денія, нѣщо сѣ което сѣ занимава по
настоящему и българската народо-чер-
ковна комисія. То е едно отъ многого
срѣдства което ще улесни народа да по-
ложи самъ въ дѣйствіе даденитъ нему
драгоцѣнны правдини. По народѣтъ не
ще може да сѣ ползува отъ тѣхъ, ако
остава равнодушнѣтъ, и ако сѣ отказва
и отъ най-маловажна по свѣршенно и
най-потрѣбна жертва за общото добро.

„Пары трѣбатъ, о мѣжѣ Атиляне,
пары трѣбатъ и безъ пары нищо сѣдно,
нищо прилично не може да стане,“ выка-
ше краснорѣчиво великий ораторъ До-

Подписка-та на спомоществовані-
та става въ Цариградъ при Редактора и
издателя на МАКЕДОНИЯ П. Р. Сла-
войкова, при Одуш-Каніѣ № 68. А по
вѣнъ при отредѣнитъ настоятели, кой-
то и отговарѣтъ за вѣстникѣтъ. —
Статіѣ и писма за общенѣсны рабо-
ты вѣмѣстватъ сѣ безъ платѣ, а за
частны извѣстіѣ платѣ сѣ по единъ гр
за редѣтъ.

На настоятелитъ сѣ устѣпѣва по петъ на-
сто отъ цѣлѣтъ на спомоществованія ко-
сѣбрѣтъ отъ три спомоществованія на горѣ

дортъ и равнодушнѣтъ сѣмѣше прѣдъ еж-
дневно увеличавѣтъ Македонскѣ силѣ.
Нашето Отечество не пада днесъ, напро-
тивъ то сѣ въздига и възражда подъ по-
кровитѣлѣтъ сѣмѣтъ на самото му Пра-
вителство. На прилично и потрѣбно ли е
да направимъ горнитъ душы къмъ Бълга-
ритъ, конто отъ опытъ знаѣтъ чи на-
родъ сѣ не въздига само съ вѣтрѣ и
голы душы?..... Марко Д. Балабановъ.

Работы за прѣдставителитъ.

Подъ това заглавіе нѣтъ ще съобща-
ваны сегисѣ-тогизъ работы, падѣ конто
трѣба да размыслѣтъ общинитъ и сѣ ко-
нито ще сѣ занимаватъ прѣдставителитъ.

За прѣвъ пѣтъ нѣтъ ще кажемъ нѣ-
що за разпѣканіѣта на комисіѣтъ въ за-
сѣданіето ѣ прѣвъ последнѣтъ пѣдѣлѣ.

Въ това засѣданіе комисіѣта сѣ за-
нимава сѣ въпроса за избиранието на
епархіалнитъ владыцы и, като не можѣ-
ла да даде никаквы заключенія поради
раздѣленіето на мѣстѣна, работата сѣ
отложила за слѣдующето сѣбрѣніе.

Като не сѣ е свѣршилъ въпроса и не
сѣмы разслушѣли двѣтъ страны сѣ нуж-
ного вниманіе и отблизу, имѣтъ не е въз-
можно да знаѣмы подробноститъ на двѣтъ
мѣстѣна. При все това, нѣтъ сѣ позволи-
ваемъ да кажемъ онова, което знаѣмы.

Спорѣдъ първото мѣстѣне, избиранието
на владыцѣтъ трѣба да става само отъ
населеніето на епархіитъ. Населеніето,
заедно съ епархіалното свѣщенство, ще
избере лицето и ще го проводи на по-
свѣщеніето при Священнѣтъ Сѣборѣ.

А спорѣдъ другото мѣстѣне, оконча-
телното избирание трѣба да сѣ остави
на Сѣбора. Населеніето ще избере на
мѣстото трѣма кандидаты и ще ги про-
води при Сѣбора на окончателно изби-
раніе. Тука Сѣборѣтъ, прѣсвѣтѣтъ отъ Ду-
ха Святаго, ще избере сѣ жребіе едно-
го отъ трѣмата кандидаты и ще го по-
свѣти за владыкѣ на епархіѣтъ.

Кое отъ двѣтъ мѣстѣна ще прѣбодѣ
и ще сѣ приѣме въ комисіѣтъ, не сѣ
знае, и не е нужно до тѣтъ да сѣ зна-
е. За насъ е важно, кой отъ двѣта на-
чѣна е по-добръ и кой ще сѣ приѣме
отъ народа. За да сѣ обяснимъ това,
трѣба да сѣ покажѣтъ примѣстѣната
и недостатѣцитъ на двѣтъ мѣстѣна.

Първото мѣстѣне сѣ оправдава съ това:

1) Че то дава на народа по-широкъ
наѣмѣкъ въ черковнитъ работы и му слу-
жи за училище къмъ самопознаніе, за
срѣдство къмъ гражданскѣ опытностъ и
къмъ упражненіе въ неговитъ правди-
ны. Когато другитъ сѣери за самодѣ-
телностъ и самообладаніе сѣ затворены
за народа, голѣма несправедливостъ ѣтъ
ще да бѣде, ако му сѣ затвораше и то-
ва тѣсно поприще.

2) Че като владыката, е за паселе-
ніето, трѣба да сѣ избира отъ епархіѣтъ.
Населеніето има неоспоримо право да
избира тѣзи лица, на конто ще сѣ по-
вѣри интересѣтъ и сѣдѣтъ си, и трѣба да
испѣлнява това право напълно, а не са-
мо на половинѣ.

3) Че това е по-сѣгласно съ духа
на сегашното вѣтъе, когато въ всѣхъ-
тъ другы сѣеры на общественнѣтъ и по-
литическѣтъ животѣ избираниѣта сѣ стре-
мятъ да ставатъ само отъ населеніѣта.

Срѣщу тѣзи основанія нѣтъ имѣма какъ-
во да кажемъ: тѣ сѣ напълно сѣглас-
ны съ нашѣтъ убѣжденія.

Второто мѣстѣне сѣ основава на слѣ-
дующето:

1) Че то отнема причинѣ-тъ за въ-

и запазва до нѣкъдѣ владыката отъ нападения на онѣзи, които не сѣ подали гласъ за него. Отъ тримата кандидати всякой ще има своѣ партиѣ, свои гласоподаватели, които ще интригуваатъ сръбъшу избрании дори и тогазъ, когато той е былъ избранъ отъ по-много гласове. Противникътъ всякога ще гледа да очернятъ избрании, за да отворятъ мѣсто за своитѣ кандидати. При днешното развитіе на нашия народъ и при недостатъчното разбиране на избирателный редъ и на гласоподаването, таквыи интриги сѣ неизбежны и сѣ за страхуване. Тѣ трѣба да сѣ запрѣвѣрѣтъ, което може да стане само тогава, когато окончателноста избиране сѣ прѣдостави на върховнѣ черковнѣ власти и сѣ наложи нѣкакъ си на епархіѣтъ.

2) Че по този начинъ изборътъ ще бѣва по-сподобливъ. Населеніето лесно може да пропусти нѣкоѣ добри или лоши черти въ характеръ на избираемѣ лица, или пакъ да не земе въ внимание религиознѣ убѣждения на тѣзи лица и така на епископскѣ катедри да сѣднѣтъ чловѣци недостойни. Таквои пропусканіе не може да има мѣсто въ Сѣбора, защото той е сѣдникъ на вѣрѣтъ и избира по вдъхновение отъ Духа Святаго.

3) Че този редъ за избиране былъ съгласенъ съ сѣборнѣтъ правила, дѣто на много мѣста сѣ говори, че епископѣтъ въ единъ областъ трѣба да сѣ избиратъ отъ епископското тѣло на областѣтъ. Който сѣди за работѣтъ не отгорѣ, той изведнѣжъ ще види, че основаніята на послѣдното мѣсто не удържатъ ни най-спиходителнѣтъ критикѣ. Нека разгледамы тѣзи основанія.

Споредъ първото основаніе, окончателното избиране на владыцѣтъ сѣ оставя на Сѣбора, за да сѣ отнематъ причинѣтъ за раздоры, които ще произлѣзватъ при избираніята. Добръ! но махвѣтъ ли сѣ тѣзи причинѣ съвѣтъ, когато сѣ намѣси въ избираніето Сѣборътъ? Ако народътъ разбира правдинѣтъ си, той никога не може да бѣде доволенъ отъ владыцѣтъ когото други сѣ му го избрали и който му сѣ пазначѣва нѣкакъ по-господарскѣ.

Истина е, че тука владыката не е *малолетенъ*, не е избранъ измежду тѣзи сѣщитѣ лица, които народътъ е одобрилъ и прѣдставилъ; при все това народътъ има причинѣ да сѣ сърди за прѣнебреженіето къмъ него, когато вижда, че жребіето паднало не на оногози, когото искатъ повечето, а на оногози, когото искатъ най-малкото гласове.

Защо е тая намѣса на Сѣбора, когато сѣ нежъ сѣ навличѣтъ главоболія и възбуждаѣтъ неудоволствія? По-добръ и по-разумно бы было, избираніето да става все цѣло отъ населеніето: тогазъ Сѣборътъ ще избѣгне голѣмѣтъ главоболія и ще сѣ запази правото да бѣде посрѣдникъ и сѣдникъ между владыцѣтъ и населеніето, — право, което не може да има, дѣто самъ сѣ намѣси въ избираніята и става една отъ спорящѣтъ страни.

Има и друго. Окончателный изборъ кѣто сѣ остави на Сѣбора, да ли не сѣ отвара сѣ това поле за задовѣряваніа и за подкупѣ? Да ли избираніето сѣ жребіе не ще сѣ обрне малко по-малко на произволно избиране, което да сѣ купува сѣ пары? До сегашното поведѣніе на высокото духовенство ны кара да сѣ запазвамы твърдѣ много отъ началото — да сѣ намѣси Сѣборътъ въ избираніята. Нѣй не трѣба да допушамъ обычаѣ, ако искамы да избѣгнемъ злото му употребленіе.

Второто основаніе нѣй отѣвѣрѣва, като нелѣпо. Да пріедемъ, че цѣла епархіа не може да оцѣни качествата на избираемѣтъ, а да сѣ оставимъ на случѣя, това ны сѣ види отъ най-голѣмѣтъ нелѣпости. Казватъ на епархіѣтъ, че можѣла да не довиди нѣщо съсѣ своитѣ сѣ хыляды очи, а самы сѣ затварѣтъ очитѣ пѣ оставѣтъ на случѣя (на жребіе) да имъ покаже достойнѣя! голѣма послѣдователность!

Споредъ нашитѣ сѣпрѣнны убѣжденія здравый смѣслъ на народа по-скоро и по-добръ ще оцѣни лицѣтъ, нежели

личны теоріи и на различни прѣдубѣждения.

Ще ни възразѣтъ, че тука не играе простѣ случѣя, а дѣйствува Провидѣніето. Избираніето не сѣ оставя на случѣя, а на съдѣйствието на Св. Духа. И то дѣбро. Но тозъ Духъ Святой само на чегърма владыцѣ ли ще съдѣйствува и само тѣхъ ли ще просѣвѣщава? Духовенството и христіанитѣ на цѣлѣ епархіѣтъ ще останѣтъ ли безъ това просѣвѣніе и не заслужѣватъ ли помощѣта на Св. Духа? Нѣй не смѣ сръдѣли до сега таквыи мѣста въ Св. книги. дѣто да сѣ казува, че Духъ Святой е исклучително на владыцѣтъ. Таквыи нѣща говорѣтъ днесъ само нѣкои владыцѣ. Ако ги слушамы, нѣй ще поченѣмъ да сѣ сѣмѣявамы за осѣвященіето на нашитѣ владыцѣ. защо грѣцкѣтъ владыцѣ запозѣватъ само за себе сѣ даровѣтъ на Св. Духа. . .

Желателно е да знаимъ, кой духъ ще ръководи избираніята, сѣщитъ ли, който е ръководилъ и избираніята на грѣцкѣтъ владыцѣ, или другъ нѣкой, когото нѣй не знаимъ.

Онѣзи, които поддържатъ второто мѣсто, не виждѣтъ, че въ тѣхнѣтъ думѣ има вѣтрѣшно противорѣчіе. Когато избираніето быѣ съвършено само чрѣзъ съдѣйствието на Святаго Духа и чрѣзъ молитвѣтъ на Сѣбора, защо е избираніето на кандидати отъ населеніето? Защо е намѣсѣніето на таквыи хора, които не сѣ причастни на Св. Духа? Трѣба да държимъ едно отъ двѣтъ: или всецѣло избиране чрѣзъ Духа Святаго и чрѣзъ неговый органъ — Сѣбора; или всецѣло избиране отъ населеніето, въ което избиране нуждѣтъ на мѣстото и на врѣмѣто да участвуваѣтъ най-широко. Съ положивъ мѣры и сѣ половинѣ устѣпки не сѣ върши днесъ работа; днесъ е врѣмѣ да сѣ знае: *Черквата ли е за народа, или народътъ за черквѣтъ*, и споредъ едното или другото да сѣ наредѣтъ черковнѣтъ работѣ. Раздвоѣваніята нѣтъ сѣ пужды, нѣтъ сѣ полезны.

Колкото за третето основаніе то е далечъ отъ онѣзи силѣ, който искатъ да му прѣдадѣтъ: едно, защото можѣтъ сѣ намѣри стари обычаѣ, дѣто епископѣтъ да сѣ избиралъ отъ епархіотѣтъ; друго, защото вѣтъхѣтъ обычаѣ не можѣтъ да бѣдѣтъ непрѣложѣнъ законъ за всѣхѣтъ врѣмена. До дѣто обществото не е разбирадо, какъвъ архіерей му трѣба. или не е можѣло да го избере, до тогава е было простено да му избиратъ други; но днесъ нѣма таквыи общества. Днесъ дѣтинството сѣ минѣ и обществото иска да земе своитѣ работѣ въ рѣцѣтъ сѣ.

Когато е за прѣимущество, тогазъ ни сочатъ старитѣ редове и ни ги сочатъ само отъ една странѣ. Че тѣзи редове имѣтъ своитѣ послѣдствія и трѣба да сѣ цѣнятъ по тѣзи послѣдствія, за това не ни говорѣтъ. Е, добръ; нѣй самѣтъ ще погледнемъ на послѣдствіята. Каквы сѣ были владыцѣтъ, когато сѣ сѣ избрали по правилѣта, за сѣхраненіето на които сѣ мѣчатъ толкови? Тѣ сѣ были таквыи, сръщу които сѣ борѣтъ отъ толкови години и които сѣ изобразѣны въ оплакѣваніята ни отъ Фенерѣ.

Таквыи е силѣта на основаніята, които сѣ привождѣтъ за подкрѣпленіе нашѣтъ, че окончателното избиране на владыцѣтъ трѣба да сѣ прѣдостави на Сѣбора. Като не можѣмъ да пріедемъ второто мѣсто, нѣй прѣгрѣшамъ първото и прогласѣвамы, че то е по-добро за народа и по-съгласно съ врѣмето. Народътъ може да избира което ще.

Дано можѣмъ по-скоро да поговоримъ и за избираніето на Екзарха. Това врѣмѣ ще зависи отъ комисіѣтъ: кога то станѣтъ разискѣваніята, тогазъ ще сѣ обидѣтъ и нѣй.

Кѣмъ почтенныйтѣ Господа любители на народното просѣвѣніе.

Г-да като глѣдамъ че гласѣтъ ми (виждѣ *Макед.* броеѣ 6-й и 13-й) да земѣтъ случѣстѣ сѣ описаніята сѣ за които мѣста знаѣте и можѣте да испитѣте да сѣставѣтъ *Географическѣ Словарѣ*, не остана гласъ *вопиюще* по пустыни, брѣзамъ да изразѣтъ голѣмата сѣ радость и искрено благодареніе, зашто тога е нѣкъдѣ явѣлъ нѣкъ нѣкъ добръ поздравъ

благодарность за огромнѣтъ трудовѣ на Н. Благоговѣйство Отца Протопопа Недѣлка, Г. Коста З. Коевъ отъ Лѣсковѣ; Ст. П. Цоневъ, Д. Мехиевѣ, К. А. Ш. изъ Кукушъ, безимѣннѣтъ за Магарската кавазъ; Т. М. за Бунѣръ-Хисарската и други по-соціалны описѣчи, не могѣ и да не имъ заблѣжѣ най-искрено и сѣнисходително както за краткостѣтъ на описѣніята нѣй, тѣй сѣщо и за нѣсподобѣтъ. А за да бы сѣ поправило тѣва за напрѣдѣ, азъ излагаѣмъ нѣколко въпросѣ, по които кѣто сѣ ръководи описѣтелѣ, мѣсля че и лесно ще му бѣде, и ще сѣ направи прилично, г. е. и скоро, и пространно, и любопытно-учебно. Думѣмъ скоро, зашто за нѣкои отстранѣны мѣста кѣто имѣ въпроситѣ на рѣцѣ, може най-добръ да сѣ послужи сѣ нѣкое духовно лице което имѣ честѣтъ да посѣщава по нѣколко пѣти сѣлата изъ санѣжака. Колкото за описѣніята на градовѣтъ и Паланкѣтъ, мѣсля, че не трѣба нѣкое сумненіе за краснотѣ имъ опредѣленіе, когато сѣ намѣрѣватъ най-малкото трѣма учители Българѣ. — Г-да, Именѣта ви които ще оставѣтъ да сѣ славѣтъ во вѣки вѣковѣ отъ потомството ни за сѣставленіето на такѣва общеполезѣна книга, трѣба колкото е възможно да глѣдамы да имъ убогатимъ сѣ истинны свѣдѣнія. — Прочѣе, за да сѣ достигне цѣлѣта на прѣдприѣтіето кѣто сѣ рече, ето средѣтъво — въпроситѣ:

Вопросѣ за вѣ сѣлата, по които описѣтелѣ трѣба да сѣ ръководи. На пр. *Мокрешъ*, *Мокрешѣ* ще описѣмъ така:

1. въ коя кавазъ е? 2. растоѣніето отъ кавазѣтъ; 3. колко кавази и каквы по народность; 4. колко житѣ и каквы; 5. колко церкѣвы, училища; отъ кога сѣ? 6. учители, ученици, и по коя мѣтода сѣ преподаѣ? 7. свѣщенници колко, и сѣ какѣ поведѣніе? 8. Мѣстопоженіе на сѣлото? 9. вѣтрѣ и на околѣ него забѣлѣжителны мѣста? 10. Книжовны стари и млади хора? 11. Образованіе? 12. Занимѣніето? 13. Произведенія на земѣта? 14. Наклонность на сѣленѣтъ? 15. Разны приключенія? 16. Обычаѣ стари и сегашны? 17. Древности: глѣ сѣ намѣрѣтъ, каквы сѣ, що сѣ помни и приказѣва за тѣхъ; 18. Облѣкѣто на двѣта пола, и най-послѣ 19. Отечество на нѣкой заслужѣнъ чловѣкъ.

Кѣто въ прѣдлагаѣмъ горнѣтъ въпросѣ за вѣ сѣлата многопочитѣмы Г-да Ученѣоубѣцы, молижъ ви внимѣтельно да разглѣдѣте и какъ сѣмѣ ги употребѣтъ.

Мокрешѣ. — Мокрешѣ — окр. Ломско, на Ист. 3 ч. раст. отъ Ломѣ. Кавази: 150 Бѣл. и 4 цѣлѣ; жит. до 600; Церкѣа една направѣна въ 1864 на мѣстото на вѣтъхѣта отѣзапаметѣно врѣмѣ; училище отъ 20 год. на самѣ, и едѣмѣтъ отъ три год. наѣча да сѣ поддрѣжда и да сѣ прочѣта на Истѣрѣя, Географіа и пр. Училищѣтъ наусничерѣ; сѣ 40 ученици нередовны; свѣщенникѣтъ дѣнаѣтъ отъ прилично поведѣніе. Дѣнаѣтъ между два высокѣ земны върха, и самѣ отѣдѣтъ странѣ отъ рѣкѣтъ по имѣ: *Кукушишка бара*, кѣто извира отъ *Керѣжаба* село 3 ч. раст. къмъ свр. *Околѣни* забѣлѣжителны, мѣста нѣма; (?) *Книжовны*, (сѣ слабѣ прочѣтъ) стари хора пѣтъ; а млади до 15. *Образованіе* никакѣво; *Занимѣніе*: орачѣлѣтъ, скотоводство и лозарство но отѣвѣтъ своитѣ топарѣ; *Произведенія* на земѣта сѣ превосходны, само малко разработѣны; *Наклонѣны*, чудно къмъ церкѣа, наука и просѣвѣніе; на мнозина отъ по-разработѣнѣтъ сѣляны ще чуѣшъ сѣ сокрушено сръдѣ да въздыха за наукѣта, и да сѣ уплакѣва че е останѣлъ простѣ, а бѣи сѣ да не и синоѣтъ му останѣтъ такѣвъ; *Приключѣніа* въ 1790 л. Отецъ Попъ Стоѣнѣ кѣто ходѣлъ да рѣси на Богѣявленіе изъ сѣло, сѣ св. Елиѣтрахѣлъ на врата сѣ быѣлъ посѣченъ ненадѣйно посредѣ сѣлото отъ Субашѣ, кѣто былъ въ сѣлото столѣтъ, по причина че былъ далѣ духовникѣтъ сѣ наставленія къмъ една жена, кѣто ходѣла при вышѣрѣченіята. *Обычаѣ*. Отъ обычаѣтъ въ цѣлата Ломска кавазъ сѣ по-любѣтны слѣдѣущѣтъ два за които ще говорѣмъ на прилично мѣсто, а тука споменѣвамы тѣхѣтъ вкратко за да не утѣкавамы читѣлѣтъ сѣ и то 1-во *сѣвѣдѣтъ*. — До 1845 л. сѣ продълѣжавѣли 4 дѣна на редъ безъ повратѣтъ въ 15-й дѣнѣ; отъ коѣто кавазы за пърѣнѣ дѣнѣ; у недѣла кога то да сѣ извърши обрѣда на вѣчѣніето, старѣната, (архѣтриѣна, най-първо лапа) кръстѣника, и едно множество свѣдѣбѣ сѣ свирѣнѣтъ придружѣны и сѣ най-хубѣвытъ *жѣтѣта* отѣвѣаха пърѣво сѣ конѣна на Субашѣ и млади-женѣцѣтъ кѣто му цѣлуѣвали рѣкѣ, запѣваѣвали го у колѣта или шейната, които былѣ дѣжны и въ най-топло и сухо врѣмѣ да докарѣватъ, да сѣдѣне. Когато вече стигѣлъ у момѣна, безъ да сѣзѣва отъ колѣта, спѣра сѣ посрѣдѣ двѣра, обѣдва, старѣшинѣтъ стоѣтъ правѣ, а хорѣто играѣ около му сѣ най-голѣма живѣсть който расположенъ отъ това, отъ врѣмѣ на врѣмѣ ги насѣрѣчѣвалъ сѣ пушканіето на дѣсѣкѣнѣтъ сѣ кубурѣцѣ и пр. и пр. А подѣръ кѣто го отѣвѣдѣтъ сѣ сѣщата почѣстъ на вращѣніе единѣтъ отъ весѣлото множество носѣ, единѣтъ столъ кратѣкъ, на който тѣхѣтъ посѣдаѣлъ старѣкѣта, и около му сѣ изиграѣвали пакъ такѣвъ весѣли хорѣ, на макаръ былѣ тѣлѣ (калѣ) и до поѣсъ. — и пр. и пр. тоѣа вкратко само за около 5 ч. врѣмѣ; и 2-ро *успоишѣтъ*. — Покойникѣтъ за да не бы сѣ *успоирилъ* положѣнъ уже въ студѣніа грѣбѣ, и въ минутѣта кога то да го покрѣе чернѣта землѣ, единѣтъ изъ между прикѣстѣвѣущѣтъ на обрѣда, земѣ *брасѣлъ* п нарѣзва най-първо *петѣтъ* (тазѣна) на краката му, сѣтъ дѣлѣнѣтъ на рѣцѣтъ му!

Честѣ и слава на Н. Благо. Отца Протопа Недѣлка който едѣмѣтъ въ 1840 л. сполучѣ да истребѣ този колкѣто ужасѣтъ, токо и богѣопротивѣнъ обычаѣ. — *Древности*: по-забѣлѣжитѣлна е могилѣта нарѣчѣна *малѣте*, ѣа отъ сѣлото на едно много краснѣ мѣстопожѣніе. Обѣма около 5 дюлѣма пространѣство, обградѣна сѣ дѣбѣлы ѣки но разрушѣны мѣстѣ. Въ 1830 л. кѣто сѣ раскопа глѣмѣтъ намѣриха сѣ разны ширѣки, дѣбѣли и ширѣки ирамѣорны плѣчи — употребѣвани; разграбѣнѣтъ отъ мнозина, една прекрасѣна сѣ Лат. Оѣко кѣто употребѣха надѣ Черков. врата стоѣ до днесъ. Причиѣа да е была нѣкой здѣніѣ дѣтно врѣмѣ. — Другѣ подробности не сѣ да имѣтъ зашто въ 1867 л. на сѣщото мѣсто направѣ *караулѣ*; Единѣтъ прологѣтъ прѣведѣнъ Българскѣ и рѣписѣнъ отъ Н. Блг. Отца Пуѣа — изѣографъ. За който ще говорѣмъ на странѣно въ прилично мѣсто. — *Облѣкѣ* момѣтъ ходѣтъ глѣглаѣ, сѣ направѣна въѣла косѣ дѣлга до подѣоѣса и ширѣка кѣто една пѣдѣж, напѣзна сѣ разнѣчны парѣцѣанѣдовѣ, бабѣи — стари пары и пр. Нѣкъдѣ вѣсто *фѣстанѣ* — роклѣжъ — кѣкто и *жѣнѣтъ* дѣтъ пристѣлки, които кавазѣтъ *вѣжѣнѣтъ* *вѣтъсѣ*; а можѣтъ кѣлѣпѣцѣ отъ цѣла оѣцѣтъ малѣж; вѣсто панталѣонѣ и др. едни ширѣбѣлѣ-абѣны гаѣчи, сѣ забѣучѣта уписѣны прѣдѣтъ и по раменѣта сѣ черѣны гѣйтѣнѣтъ пѣрѣчѣта отъ черѣно-сухѣно.

Отечество на дѣда Младѣна мѣкрѣшѣнѣтъ който кѣто дошѣлъ въ 1840 г. въ кавазѣтъ градѣ — Ломѣ, направѣлъ доста добри работѣ, коѣто имѣто му не ще останѣ забравѣно. — особѣнно прѣстоѣваѣны на и милѣсто, въѣсѣ сѣ направѣ такѣвъ мѣшко и дѣвичѣско уѣшѣ, коѣто въ цѣлѣта Вѣлиѣскѣ санѣдѣтъ, неѣстѣуѣва. — Г-воу и сега на старитѣ сѣ неѣпрѣстаѣва отъ да желѣа искрено за добѣнапрѣдѣкъ на градѣтъ — коѣто управѣваѣтъ отъ колѣто год. на самѣ ревѣностѣнѣтъ за Бл. Црѣ свѣщеніе Г-нѣ Іѣвѣчо Тѣнѣчѣвъ. —

Описѣніята сѣи ще испращѣте и прѣ Г. П. Р. Сѣвѣйѣсѣва въ Царѣгр. и тука приѣмѣ въ Ломѣ. *Москѣ П. Добриѣновѣ*

„Дѣпѣскѣ на „Македоніа“

Вѣдѣсъ. — Г-не Редакторѣ! Ако нѣкой градъ въ цѣлѣ Българіѣ който да сѣ служѣа оплакѣваніе поради растрѣйството общѣнѣжѣтъ, то е нашѣтъ Вѣдѣсъ. Чуѣамы нѣтемъ по вѣстѣнѣцѣтъ за другѣтъ градѣшѣ имѣази добръ уредѣны училища, читѣлѣны, другѣ такѣвъ заведенія за вѣдѣлѣжѣ на родѣното просѣвѣніе. Слава Богу нѣй нѣтъ сѣ що да имъ хѣлѣтъ, никакъ сѣ не бѣи главѣтъ сѣ такѣвъ нѣща! Имѣамы другѣ нѣважѣны, а тѣ сѣ всѣдѣнѣны разѣорѣ, неѣстѣа и поѣвѣрѣнѣны. —

Азъ молижъ сѣ сѣпрѣнѣното моѣтъ глѣжѣ да напѣсѣнѣтъ вѣспѣнѣтъ разѣорѣ, неѣстѣа всѣхѣмъ разѣорѣнѣны за обществото нѣмѣ бѣи за да не стѣнѣтъ причинѣ. на назѣчѣствѣно сѣи, и униженіе на чѣдѣта сѣи и послѣ да смѣхъ и укорѣ прѣдѣ цѣлѣтъ Нѣка тѣ доѣдѣтъ въ сѣзнѣніе, и за любѣкъ къмъ отѣчѣствѣно гѣи, за честѣтъ на нѣстѣнѣтъ нѣи да отѣвѣрѣтъ вѣдѣжѣ за всѣхѣ партиѣанѣства, адѣскѣтъ распрѣ, и прѣстѣрѣстѣа; да подаѣжѣтъ единѣтъ другѣтъ братѣскѣ рѣжѣ, да утѣвѣрѣжѣтъ по мѣжѣтъ братѣство и сѣгласіето, и да работѣтъ дѣнѣно за единѣствѣнѣжѣ нужѣда на народа на просѣвѣніето.

Дано слабиѣтъ ми гласѣ да не останѣ пѣтъ и данѣ да не бѣдѣтъ принудѣнъ да виѣмъ вѣгорѣмъ отъ градѣтъ нѣи такѣвъ жалѣстѣа изѣвѣстѣа.

Другѣ новѣна отъ градѣтъ нѣѣ, по прѣстѣгнѣжѣ тука отъ Быѣтола на 18-й текѣтъ Н. Пр. Г. Гѣнадіѣ арѣждеѣвѣнѣтъ *Дѣпѣскѣ* нѣшиѣтъ тука пърѣнѣны сѣ испѣрѣзѣны и прѣстѣгнѣжѣ Н. Прѣсѣвященѣство, прѣти сѣ оѣдѣоѣкѣнѣтъ на дѣкѣнѣ да выѣкатъ хорѣта да дѣѣа всѣхѣ на 9 часа послѣ пѣаднѣ въ черѣнѣ св. Панѣтелѣмонѣтъ да сѣдѣружѣ владыѣкѣтъ и пріеѣме архіерейскѣо благѣословѣніе. Но нѣшѣ Н. Пр. вѣдѣ че едѣмѣтъ имѣше въ черѣнѣ 30-40 душѣи и то повѣче дѣца отъ учѣнѣнѣтъ, почѣкъ да чѣте по грѣцѣи. на тоѣа вѣсѣи прѣхаѣа устѣнѣтъ. Какѣо трѣба да прѣвѣнѣ нѣй сега? Да ли испѣрѣнѣніето на тоѣи дѣка е станѣло сѣ знѣніето на Българскѣтъ Архѣерейскѣ Сѣборѣ? Ако е тѣй Сѣборѣ е за укрѣпленіе. Когато нѣй мѣсляны бѣхѣны сѣ отѣрѣвали вѣче отъ грѣцѣи, ето доѣаждѣа ужѣ българскѣи владыѣкѣ (?) пріеѣмѣ отъ Сѣборѣтъ който да ви напоѣмѣваѣа рѣіѣтѣскѣтъ врѣмѣна!

Не мѣсляѣте Г. Редакторѣ че сѣмъ зѣмѣ рѣото сѣ цѣлѣ да укрѣпѣамъ публѣчно Българскѣи Сѣборѣ и българскѣи прѣдѣставѣнѣніѣ нѣи пакъ граждѣнѣтъ сѣи. Стѣорѣхъ тоѣа кѣто дѣлѣжѣнѣтъ на едѣнѣтъ Македонскѣи Сѣборѣ

да ѝ вджнува на Солунската община.
Отъ тукъ, пренесъ се рече и се казва не-

А зашто ни сѣ проглушили вече ушитѣ
сѣ ежедневыѣ сѣ приглашенія чѣ Варна бы-
ла еллинскій градъ и чѣ не бывало да сѣ чю-

Едно даскалче от голѣмо Конаре, непитахъ
за името му! нто сѣди въ другото кюше тур-
налоси краката едни възъ другъ на грѣбъ,
подегнаахъ нияха съ ръката си писалка ли беше

Тукъ изне помнахъ да кажишъ че не бива да ся помогае на Архирейскый Св. Собръи Н! За туй свѣтъ чирковнѣхъ всякой родолоубецъ Българинъ трѣбва да ся пожертвува и най-послѣтъ дукате, защото каково по горѣхъ добро отъ козого да ся помогне въ туй свято народно дѣло? Трѣбва да подолжитъ и идиотѣтъ че пакъ както слага тукъ явяватъ

Освѣтъ това, нарочю за ученицѣтъ въ училищата, има начертанъ за пясънѣ